

AUTOREFERAT

Przebieg pracy zawodowej

Jestem absolwentem Wydziału Nauk Społecznych na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na kierunku Psychologia, który ukończyłem w 1990 roku. Jeszcze w trakcie trwania studiów zostałem zatrudniony jako asystent w Zakładzie Psychologii Klinicznej Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. Stanowisko to objąłem w lutym 1989 roku. Pracę magisterską której temat brzmiał „*Podatność na wpływy społeczne osób upośledzonych umysłowo i jej psychologiczne uwarunkowania*” napisałem pod kierunkiem prof. dr hab. Stanisława Kowalika, Jej treść dotyczy podatności na oddziaływania terapeutyczne i edukacyjne osób upośledzonych umysłowo pozwalające rozwijać szersze kompetencje społeczne grupy osób z niepełnosprawnością intelektualną. Dążąc do tego ażeby moja aktywność posiadała także wymiar praktyczny w 1991 roku podjąłem zatrudnienie w Klinice Opieki Paliatywnej, Anestezjologii i Intensywnej Terapii Onkologicznej w Poznaniu. Jednostka ta kierowana przez prof. dr hab. med. Jacka Łuczaka, postrzeganego przez środowiska medyczne jako pioniera medycyny hospicyjnej/paliatywnej, w swym dynamicznym rozwoju przyczyniła się do wzniesienia tej dziedziny medycyny do standardów opieki równych tym, jakie można zaobserwować w innych rozwiniętych krajach. Moją rolą była opieka psychologiczna nad chorymi terminalnie, edukacja rodziny oraz opieka nad osieroconymi, jak też i działalność dydaktyczna dla studentów wszystkich kierunków Akademii Medycznej. Realizowałem część zajęć dydaktycznych, która obejmowała przedstawienie studentom sposobów reagowania na zagrożenie życia w terminalnej fazie choroby przez pacjenta i jego najbliższą rodzinę oraz dynamikę procesu żałoby.

Tytuł doktora nauk biologicznych uzyskałem w marcu 2000 roku na podstawie pracy „*Ocena jakości życia w zaawansowanej chorobie nowotworowej - analiza doznań chorych*” napisanej w Klinice Opieki Paliatywnej, Anestezjologii i Intensywnej Terapii Onkologicznej AM im. K. Marcinkowskiego, przygotowanej pod kierunkiem prof. dr hab. Jacka Łuczaka. Profesor postrzegany jako niekwestionowany autorytet z zakresie opieki paliatywnej w Polsce i konsultanta krajowego ds. opieki paliatywnej przy Ministrze Zdrowia. Praca stanowiła przegląd czynników warunkujących określony poziom jakości życia chorych terminalnie, ze szczególnym uwzględnieniem wymiarów somatycznego, psychicznego, społecznego i duchowego oraz roli wsparcia społecznego. Wyniki były prezentowane na konferencjach krajowych i zagranicznych. Od 2004 roku do kwietnia 2013 pełniłem funkcję adiunkta w Zakładzie Psychologii Klinicznej w Poznaniu. Obecnie jestem starszym wykładowcą w tymże Zakładzie.

Będąc członkiem wielodyscyplinarnego zespołu terapeutycznego Kliniki Opieki Paliatywnej miałem możliwość współuczestniczyć w organizacji międzynarodowych intensywnych kursów rozwijających umiejętności pomagania oraz rozwoju osobistego dla lekarzy, pielęgniarek, psychologów, pedagogów, wolontariuszy i innych pracowników hospicjów z Europy środkowo-wschodniej. Dyrektorem przedsięwzięcia realizowanego przy współpracy Kliniki Opieki Paliatywnej w Poznaniu, Fundacji im. Stefana Batorego i Polskiego Towarzystwa Opieki Paliatywnej był prof. Ruben Edgardo Bild, pełniący funkcję dyrektora *Interpalia Foundation* w Hiszpanii. Ten pracujący w konwencji psychoanalitycznej ostatni analizant Anny Freud, rozwijał umiejętności i kompetencje niesienia pomocy psychologicznej

B.S

osobom umierającym i rodzinom pogrążonym w żałobie po zmarłym. Kursy odbywały się pod hasłem „*Searching for the Soul in Palliative Care*”, w 1995 roku, oraz “*Bilds Inner Circus: An Experiential Encounter*”, w październiku 1997 roku.

Nieustannie dążyłem także do rozwoju praktycznych umiejętności terapeutycznych niezbędnych w zawodach pomocowych. W grudniu 1993 uzyskałem kwalifikacje do samodzielnego prowadzenia grup Balinta. Ich rolą jest rozwijanie umiejętności pomagania osobom zawodowo zatrudnionym w zawodach pomocowych, w tym również medycznych (lekarzom, pielęgniarkom, psychologom, pedagogom, wolontariuszom, etc.). Uzyskałem certyfikat Lidera Grup Balinta, uprawniający mnie do samodzielnego prowadzenia zajęć według konwencji Michaela Balinta, lekarza i psychoanalityka węgierskiego pochodzenia, który w ostatnich latach swego życia pełnił funkcję Prezesa Brytyjskiego Towarzystwa Psychoanalitycznego.

W latach 1994-1996 byłem stypendystą Ministerstwa Edukacji Rządu Japonii (Monbuscho Scholarship). Zdobywanie tego stypendium sprawiło że rozwijałem swój warsztat naukowy na największym japońskim państwowym Uniwersytecie *Tsukuba Daigaku* w prefekturze Ibaraki, oddalonego około 80 km. na północny wschód od Tokio. Obok działalności którą obejmowały warunki stypendium, zebrałem także bogate materiały do przyszłej rozprawy doktorskiej, uczestnicząc w szeregu wydarzeń na Uniwersytecie Tsukuba. Nabyłem tam wszechstronne doświadczenia w zakresie komunikacji międzykulturowej, nauczyłem się języka japońskiego w stopniu pozwalającym na podstawową komunikację. W listopadzie 1997 roku odbyłem miesięczny staż naukowy na Uniwersytecie Christiana Albrechta w Kilonii w Zakładzie Psychologii Medycznej. Rok później w wrześniu 1998, zostałem stypendystą Polish Hospices Fund, na University of Southampton w Anglii. Pozwoliło mi to zapoznać się z organizacją modelu opieki paliatywnej i hospicyjnej w południowej Anglii oraz metodami nauczania zasad holistycznej opieki paliatywnej studentów medycyny i pokrewnych kierunków. Nabyte tam doświadczenie przenieśliem na grunt Uniwersytetu Medycznego, zdecydowanie modyfikując formę zajęć dydaktycznych. W roku akademickim 2003/2004 otrzymałem nagrodę indywidualną naukową z JM. Rektora Uniwersytetu Medycznego im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu. Natomiast za rok akademicki 2011/2012 JM Rektor doceniając zaangażowanie w proces kształcenia studentów, przyznał mi jako członkowi zespołu Zakładu Psychologii Klinicznej, nagrodę zespołową dydaktyczną.

W roku 2006 uzyskałem uprawnienia trenera szkoleń w zakresie psychoonkologii ukończywszy Krajową Szkołę Psychoonkologii, która była projektem realizowanym przez Polskie Towarzystwo Psychoonkologiczne (PTPO). Natomiast 8 października 2013 roku, na posiedzeniu Komisji Certyfikacyjnej PTPO uzyskałem Certyfikat Psychonkologa, potwierdzający umiejętności i przygotowanie do wykonywania zawodu psychoterapeuty jakie są wydawane w Polsce wzorem krajów europejskich. Warunki certyfikatu psychoonkologicznego są zbieżne z warunkami certyfikatu Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.

Szczegółowy przebieg kariery zawodowej został przedstawiony poniżej:

1. Pięć lat studiów psychologicznych na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (1985 - 1990)
2. Od Lutego 1989 zatrudniony jako asystent w Zakładzie Psychologii Klinicznej A.M. w Poznaniu.
3. Od Września 1991 zatrudniony w Klinice Opieki Paliatywnej w Poznaniu, do października 2004. Pozostając na etacie naukowo-dydaktycznym w Zakładzie Psychologii Klinicznej Akademii Medycznej w Poznaniu.
4. Grudniu 1993 uzyskanie niezbędnych kwalifikacji do samodzielnego prowadzenia Grup Balinta. Lider grup Balinta. Od 2012 Superwizor Grup Balinta.

B.S

5. Od Października 1994 do Marca 1996 stypendysta Japońskiego Ministerstwa Edukacji na Uniwersytecie Tsukuba w Japonii.
6. Miesięczny staż naukowy w Zakładzie Psychologii Medycznej na Uniwersytecie w Kilonii - Listopad 1997.
7. Wrzesień 1998, Stypendium Polish Hospices Fund, na University of Southampton w Anglii.
8. Marzec 2000, Uzyskanie tytułu naukowego doktora nauk biologicznych w Akademii Medycznej w Poznaniu.

Działalność dydaktyczno-wychowawcza

Od początku mojej pracy w Zakładzie Psychologii Klinicznej Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu oraz Klinice Opieki Paliatywnej, Anestezjologii i Intensywnej Terapii Onkologicznej brałem czynny udział w dydaktyce prowadząc ćwiczenia, seminaria, zajęcia o charakterze warsztatowym oraz wykłady dla studentów wszystkich kierunków Uniwersytetu Medycznego. W szczególności prowadziłem zajęcia z zakresu psychologii ogólnej i klinicznej dla studentów kierunku Pielęgniarstwo oraz Oddziału Stomatologii. Na Wydziale Lekarskim realizowałem i do chwili obecnej prowadzę zajęcia z psychologii klinicznej. Dla tej grupy studentów zajęcia koncentrowały się na rozwoju umiejętności psychologicznych jako dodatkowych kompetencji zawodowych lekarza. Celem zajęć jest dodanie do podstawowych kompetencji zawodowych wiedzy i umiejętności społecznych, znacznie podnoszących walory lekarza jako osoby wspierającej pacjenta w jego drodze do zdrowia. W sylabusach zajęć znalazły się treści obejmujące wpływ choroby zagrażającej życiu na dynamikę i sposób funkcjonowania rodziny, radzenie sobie z chorobą w perspektywie rozwojowej, zagadnienia psychosomatyki oraz zasady opieki nad osieroconą rodziną. To ostatnie zagadnienie znalazło wiodące miejsce w ramach przedmiotu „Opieka Paliatywna” gdzie także pojawiły się treści nawiązujące do psychologicznych uwarunkowań opieki nad chorym w zaawansowanym stadium choroby nowotworowej oraz nad jego rodziną.

Dla studentów medycyny prowadzę także pionierskie w swym charakterze zajęcia w ramach tzw. Grup Balinta, które przyjęły nazwę od ich twórcy, wspomnianego wcześniej brytyjskiego lekarza i psychoanalityka. Jest to forma zajęć łącząca psychoanalizę i medycynę w celu rozwoju kompetencji pomagania, budowania relacji pomagający-wspomagany i rozwoju osobowościowego, aczkolwiek nie jest to celem wiodącym zajęć. Grupy Balinta polegają na analizie przypadku wniesionego przez jednego z uczestników grupy celem zrozumienia mechanizmów rządzących zachowaniem klienta/pacjenta i osoby sprawującej nad nim opiekę. Do dziś dnia ta forma zajęć jest jedną z pionierskich na uczelniach medycznych w Polsce.

Dla studentów Wydziału Farmaceutycznego prowadzę zajęcia z zakresu elementów psychologii klinicznej. Natomiast dla studentów Wydziału Nauk o Zdrowiu realizuję zajęcia z zakresu psychologii rozwojowej i psychologii ogólnej jak też zajęcia z zakresu radzenia sobie w sytuacjach kryzysowych. Dydaktyka na Uniwersytecie Medycznym w Poznaniu obejmuje również zajęcia dla cudzoziemców, dokonująca się pod egidą jednostki uczelnianej nazywanej Centrum Nauczania w Języku Angielskim. Jestem koordynatorem zajęć z przedmiotu „Introduction to Medical Psychology” dla studentów anglojęzycznych II roku Oddziału Stomatologii, Oddziału Kształcenia w Języku Angielskim UM w Poznaniu. Podobnie jestem koordynatorem przedmiotu „Clinical Psychology” dla studentów IV roku Oddziału Kształcenia w Języku Angielskim UM w Poznaniu. W czasie od obrony pracy doktorskiej, aż do grudnia 2013 roku, byłem promotorem 38 prac licencjackich dla studentów Wydziału Nauk o Zdrowiu UM im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu i niemal identycznej liczby prac magisterskich dla studentów wszystkich kierunków studiów na Wydziale Nauk o Zdrowiu (Zdrowie Publiczne, Położnictwo,

B.G.

Pielęgniarstwo, Fizjoterapia) oraz Studentów Kierunku Farmaceutycznego. Łączna liczba magistrantów sięga 37 wypromowanych studentów.

Poza wymienionymi formami dydaktycznymi, od momentu zatrudnienia w Klinice Opieki Paliatywnej w Poznaniu, brałem czynny udział kursach szkoleniowych dla personelu placówek opieki paliatywnej powstających w owym czasie na terenie całego kraju. Odbływały się pod kierownictwem naukowym prof. Dr hab. med. Jacka Łuczaka. Biorę czynny udział w szkoleniach podyplomowych uczestnicząc w organizacji kursów doskonalących z zakresu pomocy psychologicznej dla chorych umierających i ich rodzin przy hospicjum Palium w Poznaniu. Realizowałem zajęcia z tego zakresu w ramach Podyplomowego Studium w Zakresie Opieki Duszpasterskiej Służby Zdrowia i Pomocy Społecznej. Jednostkami prowadzącymi tegoż przedsięwzięcia były Wydział Nauk Społecznych Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie (UPJPII) oraz Prowincja Polska Zakonu Szpitalnego św. Jana Bożego (Bonifratrzy). W roku 2013 wraz z zespołem Wielkopolskiego Centrum Onkologii, kierowanym przez prof. Dr hab. med. Piotra Mileckiego włączyłem się w przedsięwzięcie zatytułowane „Szkolenie Personelu Medycznego w Zakresie Psychoonkologii”. Jego realizacja dokonuje się ze środków Ministerstwa Zdrowia i obejmuje cykl 18 dwudniowych szkoleń w placówkach onkologicznych rozsianych na terenie całego kraju (między innymi, w Poznaniu, Pile, Zielonej Górze, Toruniu, Koninie, Wrocławiu, Lesznie i Katowicach).

W ramach współpracy z innymi uczelniami prowadziłem zajęcia z zakresu psychologii dla studentów kierunku Pedagogika studiujących w Wyższej Szkole Humanistycznej w Toruniu. Dla studentów kierunku Pedagogika realizowałem także przedmiot „Edukacja Zdrowotna” oraz „Psychologia Rozwojowa”. Dla studentów tego samego kierunku prowadziłem przedmiot „Umiejętności pomagania-grupy Balinta” przy Wyższej Szkole Edukacji Zdrowotnej w Łodzi. W tej Uczelni byłem również osobą odpowiedzialną za przedmiot „Psychologiczne problemy człowieka chorego i niepełnosprawnego” oraz „Pomoc psychologiczna i wsparcie zagrożonej rodziny”. W ramach aktywności dydaktycznej prowadziłem także zajęcia z psychologii dla studentów kierunku Pedagogika na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Przedmiot „Psychologia Rozwojowa” realizowałem także w Wyższej Szkole Edukacji i Terapii w Poznaniu. Moja współpraca z innymi jednostkami edukacyjnymi obejmuje też, współpracę na studiach podyplomowych Uczelni Zawodowej Zagłębia Miedziowego. Tam na studiach na kierunku Edukacja Przedszkolna i Wczesnoszkolna, skierowanych do osób posiadających wykształcenie pedagogiczne a poszukujących zatrudnienia w przedszkolach publicznych oraz niepublicznych prowadziłem przedmiot „Psychologia Rozwoju”.

Do poprowadzenia zajęć wielokrotnie zapraszała mnie także Wyższa Szkoła Humanistyczna w Lesznie. Na tej Uczelni prowadzę zajęcia oscylujące wokół problemów opieki paliatywnej. W minionym roku akademickim były to: „Organizacja systemu opieki hospicyjnej i paliatywnej” oraz „Poradnictwo psychologiczne dla osób w stanach terminalnych i ich rodzin” dla studentów specjalizacji Praca Socjalna. W roku akademickim 2012/2013 zaproszono mnie do współpracy z Wyższą Szkołą Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa, gdzie na kierunku Pedagogika realizowałem przedmiot „Pomoc i wsparcie w sytuacjach granicznych”.

Psychoonkologia obok opieki paliatywnej stanowi znaczący filar mojej działalności. Wyrazem tego jest coroczne uczestnictwo i współorganizowanie konferencji naukowo-szkoleniowych w Wielkopolskim Centrum Onkologii gdzie wygłaszam wykłady dla jej uczestników. Partnerem tego cyklicznego przedsięwzięcia jest założone przeze mnie Polskie Towarzystwo im. Alberta w Poznaniu. Współpraca ta znajduje zwieńczenie w postaci przygotowania programu i rozpisania naboru na Studia Podyplomowe z Psychoonkologii Klinicznej, której kierownikiem jest prof. dr hab. Helena Sęk. Pierwsza edycja studium podyplomowego rozpoczęła się w październiku 2013 i ma charakter międzyjednostkowy będąc inicjatywą pracowników Wielkopolskiego Centrum Onkologii, Uniwersytetu im. Adama

B. S.

Mickiewicza w Poznaniu oraz Uniwersytetu Medycznego im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu. Mój udział w tymże przedsięwzięciu obok organizacji studium obejmuje zajęcia z zakresu psychospołecznych aspektów opieki nad chorym i jego rodziną. Aktywnie włączam się także w realizację wykładów i zajęć warsztatowych w cyklicznej imprezie o charakterze dydaktyczno-szkoleniowym jaką jest „*Ogólnopolska Konferencja Psychologów Hospicyjnych w Toruniu*”. Jej celem jest integrowanie psychologów pracujących w jednostkach opieki hospicyjnej z całego kraju celem doskonalenia warsztatu pracy w multidyscyplinarnych zespołach opieki. Moje uczestnictwo i wkład w owo przedsięwzięcie polega na wygłaszaniu wykładów na tematy związane z psychospołecznymi aspektami opieki oraz prowadzenie warsztatów doskonalących umiejętności pomagania.

Znaczącym aspektem mojej działalności dydaktycznej i edukacyjnej jest fakt współpracy z zagranicznymi towarzystwami terapeutycznymi. Będąc Członkiem Zarządu Polskiego Stowarzyszenia Balintowskiego wielokrotnie prowadziłem tzw. grupy Balinta na Ukrainie w ramach współpracy z *Ministry of Health, Lviv National Medical University, Ukraine, Department of Psychiatry and Psychotherapy* oraz *Ukrainian Association of Psychoterapists and Psychoanalysts*. Trzecią jednostką z którą podjąłem współpracę jest *Ukraiński Instytut Psychoterapii Dziecięcej i Młodzieżowej oraz Konsultacji Psychologicznej* we Lwowie (Ukraiński Instytut Dijaczo-Junackoj Psichoterapii ta Psychologicznowo Konsultowanija). Współpraca ta rozpoczęta w 2007 roku owocowała wielokrotnymi wyjazdami szkoleniowymi do Lwowa, Kijowa, Kołomyi i Tarnopola.

Współpraca międzynarodowa obejmuje także udział w międzynarodowym projekcie badawczym „*Experiencing a suffering*”, w ramach którego realizowałem temat *Psychoanalysis of a hospitalized childs' Need for a close relationships and care*. Projekt był realizowany wspólnie przez Wyższą Szkołę Edukacji Zdrowotnej i Nauk Społecznych w Łodzi i Institutio di Psicologia – Facolta di Scienze dell' Educazione Universita Pontificia Salesiana Roma. We wrześniu 2012 roku realizowałem seminaria z zakresu rozmowy i opieki nad dzieckiem na temat umierania i śmierci oraz opieki nad dzieckiem pogrążonym w żałobie na Uniwersytecie w Hradcu Kralowej, na Wydziale Edukacji. Wyjazd ten miał związek z realizacją europejskiego projektu „*Inovace a internacionalizace profesni pripravy pedagogu v 21. Stoleti*”.

Działalność dydaktyczno-wychowawcza obejmuje również swym zakresem sferę popularyzatorską wybiegającą swoim zasięgiem poza aktywność uczelnianą. Zanim Polskie Towarzystwo im. Alberta Schweitzera w Poznaniu zostało zarejestrowane przez KRS, uczestniczyłem w konferencji *Albert Scweitzers Ethik Impulse Und Herasforderungen fur die Pedagogische Praxis*, w Dreźnie. Konferencja odbyła się w dniach 28/29 listopada 2008 roku, skierowana była dla nauczycieli szkół podstawowych w rejonie Saksonii. Jej celem było ukazanie roli systemu etycznego Alberta Schweitzera, jako narzędzia dla nauczycieli w ich codziennej praktyce pedagogicznej. Na teźże konferencji przedstawiłem uczestnikom skromny jeszcze, jednak znaczący dorobek środowiska poznańskich kontynuatorów myśli i dzieła Alberta Schweitzera w Poznaniu.

W maju 2011 roku jako Prezes Polskiego Towarzystwa im. Alberta Schweitzera w Poznaniu uczestniczyłem w imprezie „*Albert Schweitzer. Jego idea etyki a dzisiejsza rzeczywistość*”. Wydarzenie to zostało zorganizowane przez Dom Współpracy Polsko-Niemieckiej oraz Ewangelickie Towarzystwo Edukacyjne w Gliwicach. Jednodniowa konferencja zakładała organizację zajęć warsztatowych dla młodzieży licealnej (w tematyce ekologii oraz tolerancji), otwartą sesją wykładową oraz dyskusją panelową skupiającą się na kwestiach etycznych. Wygłosiłem na tej konferencji wykład „*Szacunek do innego jako podstawa tolerancji*”. Obok tego moderowałem dyskusję panelową „*Albert Schweitzer. Jego idea etyki, a dzisiejsza rzeczywistość*”. W dyskusji wzięli udział znakomici paneliści, wśród nich . Kurt Heimann, przedstawiciel Tow. Przyjaciół Alberta Schweitzera w Dreźnie. Ks. Dr hab. nauk teologicznych Konrad Glombik przedstawiciel Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego oraz Dyrektor Hospicjum Miłosierdzia Bożego w Gliwicach dr Artur Pakosz. Partnerami przedsięwzięcia

były: Konsulat Generalny Republiki Federalnej Niemiec we Wrocławiu, Polskie Towarzystwo im. Alberta Schweitzera w Poznaniu oraz szkoły ETE - Ewangelickiego Towarzystwa Edukacyjnego.

Działalność naukowo-badawcza

Mój dorobek naukowy obejmuje 136 publikacje z czego 89 pozycji stanowią prace twórcze. W tej liczbie zawarta jest praca doktorska, 30 polskich artykułów w czasopiśmie, 26 rozdziałów punktowanych i 14 fragmentów większej całości (między innymi rozdziałów w podręczniku). W skład mojego dorobku wchodzi także 2 rozdziały w zagranicznej pozycji książkowej punktowanej. Pozostałe pozycje to sprawozdania zjazdowe, recenzje i omówienia. Mój dorobek naukowy można podzielić na następujące grupy tematyczne: psychoonkologia i opieka paliatywna, badanie jakości życia i dobrostanu psychicznego, kształcenie umiejętności społecznych i kontaktu terapeutycznego, grupy Balinta, Etyka Alberta Schweitzera i kształcenie wartości humanistycznych. Jestem członkiem Kolegium Redakcyjnego pisma naukowego **Sztuka Leczenia**. Aktywnie uczestniczyłem i współorganizowałem liczne konferencje krajowe i międzynarodowe na których prezentowałem doniesienia naukowe, wykłady plenarne i warsztaty w zakresie rozwoju umiejętności pomagania. Ich treść nawiązywała do przedstawionych powyżej grup tematycznych wokół których skupiają się moje zainteresowania badawcze i naukowe.

Jestem członkiem licznych towarzystw naukowych. Wśród tych o najistotniejszym znaczeniu wskazałbym jedno, którego jestem współzałożycielem, pierwszym prezesem i twórcą pomysłu powołania go do życia. Mowa o organizacji noszącej nazwę **Polskie Towarzystwo im. Alberta Schweitzera w Poznaniu (PTASP)**, założonego w listopadzie 2010 roku. W czerwcu 2013, PTASP zostało wciągnięte do międzynarodowej sieci organizacji schweitzerowskich **Association Internationale de l'oeuvre du docteur Albert Schweitzer de Lambarene (AISL)**. AISL zostało powołane do życia celem utrwalania dziedzictwa ideowego Alberta Schweitzera i koordynacji działalności lokalnych organizacji jego imienia. Siedziba AISL mieści się w Gunsbach w Alzacji. Początkowo AISL sprawowało opiekę nad działalnością założonego w 1913 roku przez Alberta Schweitzera szpitala w Lambarene w Gabonie. Obecnie aktywność ta obejmuje także prowadzenie muzeum i pieczę nad archiwum, przede wszystkim jednak propagowanie zasad etyki czci dla życia i dorobku duchowego pozostawionych przez Alberta Schweitzera. PTASP zawarło w swym statucie zapis mówiący o tym, że jest ono ideowym kontynuatorem działalności Polskiego Towarzystwa Schweitzerowskiego założonego w Krakowie w 1985 roku. Zgodnie z innym zapisem statutu Stowarzyszenia jego Honorowym Prezesem jest prof. Dr hab. med. Henryk Gaertner. Prof. Henryk Gaertner jest laureatem licznych odznaczeń państwowych, naukowych i kulturalno-oświatowych, jego zainteresowania obejmują, choroby wewnętrzne, medycynę psychosomatyczną, historię, etykę i filozofię medycyny, jak i arteterapię.

Od wielu lat należę do **Polskiego Towarzystwa Opieki Paliatywnej im. Aleksandra Lewińskiego i Antoniny Mazur, Oddział w Poznaniu**. W minionej kadencji pełniłem funkcję Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej. Obecnie jestem jednym z trzech członków tego gremium.

Od 2012 roku jestem też członkiem władz **Sekcji Medycyny Psychosomatycznej przy Polskim Towarzystwie Lekarskim** oraz aktywnym członkiem **Polskiego Stowarzyszenia Balintowskiego**, jak również **Polskiego Towarzystwa Psychoonkologicznego**, gdzie przez jedną kadencję pełniłem funkcję członka Zarządu i **Polskiego Towarzystwa Nauk o Zdrowiu**. Obok powyżej wymienionych towarzystw należę także do Stowarzyszenia Salon Przyjaciół Japonii, posiadającego charakter klubu dyskusyjnego, tworzącego grupę wspierającą działania na rzecz kultury, nauki, techniki i gospodarki.

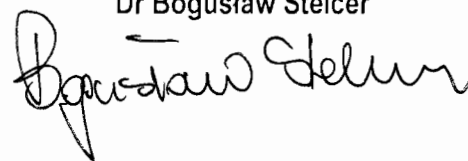
Wśród aktualnie realizowanych projektów naukowych, nowatorski w skali kraju wydaje się być plan wydawniczo-naukowy zatytułowany **Biblioteka Alberta Schweitzera**. Wiodącą w nim rolę pełni dr hab. Józef Binnebesel prof. WSEZ i NS oraz dr Adrian Korczago, kierownik Ewangelickiej Katedry

B.S.

Teologii Praktycznej CHAT w Warszawie. Obecnie prowadzone są starania nad uzyskaniem praw wydawniczych do dzieł Alberta Schweitzera jak również pozyskanie wydawcy i środków na realizację tego celu. Oczekuje się że pierwsze dzieło z tej nowej serii zostanie wydane w pierwszej połowie 2014 roku.

Innym wspólnie przygotowanym projektem będącym w fazie początkowej realizacji jest zamysł naukowo-dydaktyczny „*Balint dla pedagogów*” realizowany wspólnie z dr hab. Józefem Binnebeselem prof. UMK w Toruniu . Celem projektu jest przybliżenie pedagogom Balintowskiej metody jako narzędzia rozwijania umiejętności oddziaływań terapeutycznych i jej możliwości w pracy pedagogów terapeutów. Pobocznym celem jest przygotowywanie działań badawczych zmierzających do diagnozowania możliwości zastosowania tej metody do rozwijania kompetencji zawodowych pedagogów w placówkach edukacyjnych, opiekuńczych i terapeutycznych.

Dr Bogusław Stelcer

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Bogusław Stelcer', written in a cursive style. The signature is positioned below the printed name.